

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **Ing. A. M. pre zločin marenia spravodlivosti** podľa § 344 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. iné na neverejnom zasadnutí 17. februára 2011 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerka spravodlivosti) proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 5. októbra 2010, sp. zn. 1 PP 6/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 25. februára 2010, sp. zn. 2 T 17/09, bol obvinený Ing. A. M. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. júna 2008 v dopoludňajších hodinách na chodbe pred pojednávacou miestnosťou č. 112 Okresného súdu v Prešove so sídlom v Prešove na ulici Grešova č. 3, počas prestávky hlavného pojednávania vedeného na uvedenom okresnom súde, sp. zn. 32 T 79/06, týkajúceho sa obvineného Ing. A. M. a spol., prechádzajúc aj popri tam stojacemu Mgr. J. B., ktorý na predmetnom hlavnom pojednávaní vypovedal ako svedok a následne s ním mali byť po prestávke vykonané ďalšie procesné úkony – konfrontácie, tomuto pozrel do očí, kedy mu povedal: „Ty ešte uvidíš!“ a popri týchto slovách dlaňou pravej ruky otočenou k telu v časti od zápästia po končeky prstov, ktoré mal vystreté, pričom obidve ruky

mal spútané putami k spútavaciemu opasku, naznačil gesto vodorovného potiahnutia pohybom zľava doprava, kde mu prsty smerovali smerom ku krku.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pričom na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Prešove na podklade odvolania podaného obvineným Ing. A. M. rozsudkom z 27. mája 2010, sp. zn. 7 To 29/10, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného Ing. A. M. uznal za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. júna 2008 v dopoludňajších hodinách na chodbe pred pojednávacou miestnosťou č. 112 Okresného súdu v Prešove so sídlom v Prešove na ulici Grešova č. 3, počas prestávky hlavného pojednávania v trestnej veci obvineného Ing. A. M. a spol. vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 32 T 79/06, prechádzajúc popri vyšetrovateľovi Policajného zboru Mgr. J. B., ktorý na predmetnom hlavnom pojednávaní vypovedal ako svedok o skutočnostiach týkajúcich sa vyšetrovania tejto trestnej veci a s ktorým mali byť na hlavnom pojednávaní vykonávané aj ďalšie procesné úkony – konfrontácie, tomuto povedal: „Ty ešte uvidíš!“ a popri týchto slovách dlaňou pravej ruky otočenou k telu v časti od zápästia po končeky prstov, ktoré mal vystreté, pričom obidve ruky mal spútané putami k spútavaciemu opasku, naznačil gesto vodorovného potiahnutia pohybom zľava doprava, kde mu prsty smerovali smerom ku krku.

Za to ho odsúdil podľa § 344 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pričom na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Prešove obvinenému Ing. A. M. 27. mája 2010 nariadil výkon tohto trestu odňatia slobody s tým, že do doby výkonu tohto trestu odňatia slobody mu započítal väzbu od 22. augusta 2008 do 27. mája 2010.

Okresný súd Prešov uznesením z 5. októbra 2010, sp. zn. 1 PP 6/2010, podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1 Tr. zák. obvineného Ing. A. M. podmienične prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, pričom mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu 4 (štyri) roky. Zároveň mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil probačný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok s tým, že mu v spojení s § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému Mgr. J. B. na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodeného Mgr. J. B..

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. októbra 2010, keďže všetky procesné strany sa vzdali práva podať sťažnosť.

Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu Prešov na podnet poškodeného Mgr. J. B. podala ministerka spravodlivosti 22. decembra 2010 podľa § 369 ods. 2 Tr. por. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 2 Tr. por., pretože týmto uznesením bolo porušené ustanovenie Trestného zákona o podmieničnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa názoru ministerky spravodlivosti napadnuté uznesenie nezohľadňuje kritériá uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák., ktoré musia byť splnené, aby mohol byť odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a to z nasledovných dôvodov:

- požiadavky preukázania polepšenia odsúdeného vo výkone trestu a predovšetkým reálneho očakávania vedenia riadneho života neboli splnené;
- v tejto súvislosti poukázala na to, že obvinený Ing. A. M. je v súčasnej dobe trestne stíhaný pre pokračovací trestný čin vraždy spáchaný organizovanou skupinou podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 32 T 79/06, pričom 21. júna 2010 bola na obvineného Ing. A. M. podaná obžaloba na Okresný súd Nitra aj pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006;

- podľa názoru dovolateľa vzhľadom na štádium konania, v ktorom sa obe prebiehajúce a ešte právoplatne neskončené veci obvineného nachádzajú, možno aj pri rešpektovaní prezumpcie neviny konštatovať dôvodné podozrenie zo spáchania ďalšej závažnej trestnej činnosti;
- ďalej ministerka spravodlivosti argumentovala tým, že obvinenému počas výkonu trestu odňatia slobody nebola udelená žiadna disciplinárna odmena a aj jeho resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá so stredným stupňom zlyhania;
- nakoniec napadnutému uzneseniu dovolateľ vytkol, že jedným z podkladov pre rozhodnutie okresného súdu bolo viac ako mesiac staré hodnotenie, ktoré okresný súd na verejnom zasadnutí aktualizoval len dotazom obvineného Ing. A. M.;
- záverom ministerka spravodlivosti poukázala na formálne pochybenie okresného súdu vo výroku napadnutého uznesenia, ktorý neobsahuje konkretizáciu, o ktorý z prípadov podmienenečného prepustenia podľa § 61 Tr. zák. ide, teda či sa jedná o osobu odsúdenú za prečin alebo za zločin.

Ministerka spravodlivosti navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Okresného súdu Prešov z 5. októbra 2010, sp. zn. 1 PP 6/2010, bol porušený zákon v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zák. v prospech obvineného Ing. A. M., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a rovnako tak aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením dotklo, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Prešov prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu ministerky spravodlivosti sa písomne vyjadril obvinený Ing. A. M. prostredníctvom obhajcu písomným podaním z 25. januára 2011. V tomto poukázal na to, že udelenie disciplinárnej odmeny nie je zákonným predpokladom na podmienenečné prepustenie odsúdeného, pričom v tejto súvislosti dal do pozornosti hodnotenie Ústavu na výkon väzby Prešov, ktoré odporučilo okresnému súdu podmienenečne prepustiť obvineného Ing. A. M. z výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o jeho ďalšie dve trestné stíhanie

argumentoval tým, že akékoľvek trestné stíhanie bez právoplatného rozsudku o vine nemôže byť žiadnym spôsobom zohľadňované v konaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného, nakoľko by tým bola porušená zásada prezumpcie nevinny.

Z týchto dôvodov obvinený Ing. A. M. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ministerky spravodlivosti podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. právoplatné rozhodnutie súdu na podnet strany alebo na iný podnet napadne minister spravodlivosti z dôvodu uvedeného v § 371.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni, do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu, ak sa podáva dovolanie v neprospech obvineného.

Podľa § 370 ods. 3 Tr. por. ministrom spravodlivosti plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1, aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že poškodený Mgr. J. B. podal 19. októbra 2010 podnet na podanie dovolania ministrom spravodlivosti z dôvodu, že podľa jeho názoru neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie obvineného Ing. A. M..

Napadnuté uznesenie bolo doručené ako poslednému obhajcovi JUDr. V. M. 13. októbra 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por. (§ 382 písm. c./ Tr. por.).

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody;

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Argumentácia ministerky spravodlivosti neobstojí, keďže z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli splnené podmienky na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody obvineného Ing. A. M. tak po stránke formálnej ako aj po stránke materiálnej.

V tomto smere treba dať do pozornosti, že obvinený Ing. A. M. ako prvýkrát trestaný páchatel' bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere **tridsaťšesť mesiacov**, z ktorého **dvadsať mesiacov vykonal väzbou**, pričom **do svojho podmienene prepustenia z nepodmienečného trestu odňatia slobody bol v jeho výkone len štyri mesiace a 8 dní**.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon väzby v Prešove podaného pre účely trestného konania pritom vyplýva, že správanie obvineného Ing. A. M. počas výkonu väzby bolo v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, nezhody so spolubývajúcimi nevyvolával a k príslušníkom ZVJS sa správal slušne, pričom ich príkazy plnil bez pripomienok.

Rovnako pozitívne závery pritom vyplývajú aj z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon väzby v Prešove podaného z dôvodu rozhodnutia o žiadosti obvineného Ing. A. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré navyše čerpalo poznatky aj z psychologického vyšetrenia obvineného Ing. A. M.. Podľa tohto hodnotenia riaditeľ ústavu vzhľadom na správanie sa obvineného Ing. A. M. počas výkonu väzby a nepodmiennečného trestu odňatia slobody ako aj s poukazom na jeho resocializačnú prognózu odporučil obvineného Ing. A. M. podmiennečne prepustiť.

Argumentácia dovolateľa poukazovaním na absenciu udelenia disciplinárnej odmeny obvinenému Ing. A. M. počas výkonu trestu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a na absenciu aktualizácie jeho hodnotenia je z pohľadu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto smere absolútne bezpredmetnou. Rovnako obsolétnou argumentáciou sa javí aj poukazovanie dovolateľa na ďalšie súbežne prebiehajúce trestné stíhania obvineného Ing. A. M., nakoľko v tomto prípade táto argumentácia (zákaz podmiennečne prepustiť z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody odsúdeného, proti ktorému sa vedie trestné stíhanie v inej veci) naráža aj na zásadu prezumpcie neviny uvedenú v článku 50 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu, ktorá sa napokon premietla do ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por.

Pochybenie okresného súdu, ktorý vo výroku napadnutého uznesenia opomenul uviesť príslušné písmeno ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. (v dovolaní na strane 4 nesprávne uvedené ustanovenie § 61 Tr. zák.) je len formálneho charakteru, ktoré zásadným spôsobom neovplyvnilo postavenie obvineného Ing. A. M. rovnako tak, ako pochybenie dovolateľa, ktorý dovolanie podal podľa § 369 ods. 2 Tr. por. namiesto podľa § 369 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov dovolanie ministerky spravodlivosti na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci (a limine) podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, keďže neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por.

Treba záverom dodať, že predmetné dovolanie spolu so spisom bolo predložené Okresným súdom Prešov 7. februára 2011 bez toho, aby obvinený Ing. A. M. mal pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu, resp. aby mu bol ustanovený. K podanému

dovolaniu sa obvinený Ing. A. M. vyjadril len prostredníctvom obhajcu, ktorý ho zastupoval v konaní o žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, resp. ktorý ho zrejme zastupuje v ďalších trestných konaniach. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania ako aj s poukazom na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ministerky spravodlivosti bez preskúmania merita veci odmietol, predmetnú vec nevrátil okresnému súdu postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. per analogiam. Okresnému súdu sa však do budúcnosti pripomína, že v prípade dovolania ministerky spravodlivosti, resp. generálneho prokurátora je obvinenému poskytnúť primeraný čas na to, aby si pre dovolacie konanie zvolil obhajcu a v prípade, že toto svoje právo nevyužije, tak je potrebné, aby mu obhajcu okresný súd ustanovil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. februára 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová